

og Gentofte Kommuner. Nu er det jo ikke Meningen, at disse tre Kommuner, foruden at bære Byrden ved deres egne Børns Undervisning og Uddannelse, ogsaa skulde betale for Undervisning af Børn fra fremmede Kommuner. Der maa altsaa paa en eller anden Maade træffes en Ordning, enten saaledes, at Kommunerne kan værnes mod en saadan Tilgang, eller saaledes, at der fra Børnenes Forældre eller fra Børnenes Hjemstedskommuner tilflyder de tre Kommuner, som driver Skolerne, et passende Ækvivalent for de Udgifter, som Børnene fra de fremmede Kommuner forvolder dem. Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister vil være villig til at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt, thi det er jo et saa øjensynligt Retfærdighedskrav, at de enkelte Kommuner ikke skal bære Udgifter til Undervisning af fremmede Kommuners Børn, men jeg har allerede nu villet henlede Opmærksomheden paa dette Punkt, saa at det straks kan komme i Betragtning ved Begyndelsen af Forhandlingerne.

Hermed skal jeg paa Flertallets Vegne tillade mig at anbefale dets Indstilling. Jeg tilføjer, at i sidste Øjeblik, efter at Flertallets Indstilling var gaaet i Trykken, er der fremkommet en Indstilling og et Forslag fra det ærede Mindretal i Udvalget. Jeg antager, at det ærede Mindretal selv vil begrunde sin Indstilling, og jeg skal derfor slet ikke komme nærmere ind derpaa, men kun i Tilslutning til, hvad der er blevet sagt allerede i Udvalget, fremhæve, at efter Flertallets Mening er Forholdene i Stor-København i de 3 Kommuner saa alvorlige, at det er nødvendigt at træffe en Ordning nu — som jeg sagde ved første Behandling: ikke enhver Ordning, ikke en Ordning, som man anser for absolut uforsvarlig, men at træffe en Ordning, naar man blot kan betragte den som forsvarlig og acceptabel, selv om den ene og den anden ikke gennem denne Ordning opnaar alt, hvad han ønsker. Og da jeg nu mener, at man har opnaaet en efter Omstændighederne forsvarlig Ordning ved den Overenskomst, som er truffet i Udvalget mellem Flertallets Medlemmer, der jo gaar ud fra meget forskellige Forudsætninger, saa har hverken jeg eller Flertallet kunnet acceptere det Forslag, der nu er fremkommet fra det ærede Mindretal, og som jo bl. a. vil udskyde Ordningen af Forholdene her i København i meget betydelig Grad.

Krågh: I flere københavnske Morgenblade for i Gaar, Søndag, saa jeg en Meddelelse om, at der i Udvalget til Behandling af det foreliggende Lovforslag skulde være foregaaet indgaaende Forhandlinger i Løbet af sidste Lørdag Aften, og at disse Forhandlinger skulde være resulteret i den Overenskomst, som har fundet Udtryk i det Forslag, det ærede Flertal her stiller. I Sandhedens Interesse ønsker jeg at oplyse, at saadanne Forhandlinger aldeles ikke har fundet Sted i Udvalget Lørdag Aften. Det Kompromis, som er blevet til et Forslag fra Flertallet, er udformet udenom Udvalget af de 3 om dette Forslag samvirkende Partiers Repræsentanter og er forelagt for Udvalget i et Møde, vi afholdt Søndag Formiddag, i fuldkommen færdig Stand, uden at det kunde lykkes Mindretallet ved en Forhandling at opnaa yderligere Imødekommen fra Flertallets Side overfor Mindretallets Standpunkt, end der allerede var opnaaet ved Flertalsforslaget, saaledes som det forelaa. Thi det skal Mindretallet erkende, at i mere end een Henseende har man imødekommet Ønsker, der er fremsatte fra Mindretallets Side. Dette gælder saaledes det, at man nu i Forslaget, hvor Talen er om de Skoler i Stor-København, som vil være at fordele mellem Stat og Kommune, har holdt sig udelukkende til fuldstændige højere Almenskoler, altsaa til saadanne Skoler, som har Gymnasium. Dette er et Krav, som meget stærkt er blevet fremført fra Mindretallets Side, fordi man maatte hævde, at hvis man gik til her i Stor-København at oprette Skoleformer under Staten, som der ikke fandtes Sidestykke til i det øvrige Land, vilde dette medføre Konsekvenser af ganske ubegrænset Omfang og medføre saadanne Konsekvenser meget hurtigt, og til noget saadant kunde Mindretallet derfor selvfølgelig ikke medvirke. Det er mig en Glæde at konstatere, at Flertallet har bøjet sig for dette Ræsonnement og indskrænker sig til i denne Sammenhæng at beskæftige sig udelukkende med Gymnasieskolerne, ligesom det ogsaa er Mindretallet en Glæde at konstatere, at Flertallet har sluttet sig til Tanken om, at nødlidende højere Almenskoler i øvrigt, altsaa Real- og Mellem-skoler, her i Stor-København samtidig med Fordelingen af Gymnasieskolerne skal ind under Kommunens Forsorg, for saa vidt de ønsker det. Det er os ogsaa en Glæde at konstatere, at man har indskrænket